

Emanciparea muncitorilor va fi opera muncitorilor înșiși!

Tribuna Socială

Buletin informativ al Asociației pentru Emanciparea Muncitorilor
Organizație membră a Acordului Internațional al Muncitorilor și Popoarelor
- mai 2011 -

Din sumar:

- **Apel urgent către muncitorii tuturor națiunilor și popoarelor din Europa**
- **La ordinea zilei, Codul Muncii**
- **Libertate pentru Valentin Urusov! Libertate pentru sindicalismul independent!**
- **Grevă la ArcelorMittal**
- **Cine suntem noi?**

Apel urgent către muncitorii tuturor națiunilor și popoarelor din Europa

Tovarăși,
Națiunea portugheză și frații voștri – muncitorii portughezi – trăiesc o situație extraordinar de gravă. Întreaga populație care trăiește din munca sa – salariații, țărani, tinerii, șomerii – adică imensa majoritate a populației portugheze, se confruntă cu o amenințare teribilă. Niciodată Portugalia – cea mai veche națiune din Europa – n-a cunoscut, ca astăzi, pericolul dispariției ca națiune suverană. Niciodată populația muncitoare a sa, cultura sa, civilizația sa, toate drepturile sociale și democratice – cucerite prin revoluția din Aprilie 1974 – n-au fost puse în cauză în acest fel.

Știm că împărtășiți cu noi extrema preocupare care afectează astăzi țările noastre, de la nord la sud, de la est la vest.

Ne adresăm către voi, mai întâi pentru a vă informa și mai apoi, pentru a vă face o propunere de măsuri și de acțiuni, de luat împreună, pentru a rezista ofensivei distrugătoare a capitalului financiar, a marilor bancheri și capitaliști, a instituțiilor lor (Fondul Monetar Internațional – FMI, Comisia Europeană – CE și Banca Centrală Europeană - BCE).

La 4 mai, delegația așa-numitei ”Troici” (FMI, CE, BCE) a anunțat un Memorandum în acord cu Guvernul care ”gestionează” Portugalia – Memorandum, care a fost aprobat de către conducerea Partidului Socialist (CS), a Partidului Social Democrat (PSD, burghez) și al Centrului Democratic Social – Partid Popular (CDS – PP, dreapta burgheză).

Acest Memorandum pretinde să fie un autentic program de guvernare, pentru 3 ani, pe care indiferent ce partid (sau înțelegere de partide) va fi majoritar la următoarele alegeri legislative, va trebui să le aplice.

Acest Memorandum prevede în particular:

- ✓ **Creșterea impozitelor directe și indirecte**

La ordinea zilei, Codul Muncii

De curînd a fost publicat *Codul Muncii, pe înțelesul tuturor*, (Biblioteca Adevărul, 2011). Timp de 30 de ani acesta nu suferise decît mici modificări (el fusese publicat în Buletinul Oficial al R.S.R., Partea I, nr. 140 din 1 decembrie 1972).

(continuare în pag.8)

- ✓ **Privatizarea TAP, a Casei Generale de Depuneri ("a tot ceea ce nu este activitate bancară a CGD"- Publico, 4/5/2011), a Poștei și telecomunicațiilor, a ceea ce a rămas din rețeaua electrică națională, a Telecomului, a Galp (gaze)...**
- ✓ **Închiderea altor școli, primării, consilii municipale și alte servicii publice**
- ✓ **Continuarea scăderii salariilor și pensiilor care depășesc 1500 de euro, înghețarea celorlalte**
- ✓ **Creșterea tarifelor la gaz și electricitate, ceea ce va provoca falimente în masă**
- ✓ **Liberalizarea concedierilor și dereglementarea orarelor de lucru.**

Toate acestea în schimbul prețului a 78 de miliarde de euro. Între "creșteri" și "reduceri" ale cheltuielilor, ei pretind să fure muncitorilor și populațiilor din Portugalia 12 miliarde de euro! Aceste 12 miliarde vor servi la "*recapitalizarea băncilor*" – care, să ne amintim au fost recapitalizate în 2 rânduri anul trecut cu capitaluri care au fost vărsate în "puțurile fără fund ale speculației".

Acest Memorandum va fi supervizat – la fiecare 3 luni – de către Delegația "Troicii", minister cu minister, pentru a se garanta realizarea obiectivelor sale.

Tovarăși,

Nimeni nu se poate lăsa amăgit. Acest Memorandum – care promite 2 ani de recesiune și creșterea corespondentă a șomajului de la 11 la 13,5% (printre numeroase alte atacuri) – este un veritabil plan de jefuire și de distrugere a țării noastre, el pune națiunea portugheză și instituțiile sale (în particular Adunarea Republicii, Guvernul și ministerele și toate direcțiile sale) sub controlul organismelor internaționale străine țării noastre.

Acest Memorandum a fost prezentat de către "Troică" ca fiind diferită calitativ de planurile care au fost aplicate în Grecia și Irlanda. Diferența ar fi "*introducerea de reforme structurale*", adică reducerea sau suprimarea instituțiilor și serviciilor sociale ale Statului. Noi știm cu toții că "planurile de salvagardare" ale Greciei și Irlandei, nu fac decât să afunde și mai profund aceste țări... în Portugalia va fi altfel?

Tovarăși, trebuie să știți că:

- **Poporul portughez, muncitorii portughezi, nu vor și nici nu pot accepta aceste planuri destructive care vor elimina Portugalia ca națiune suverană!**
- **Muncitorii nu vor și nici nu pot să accepte ca salariile lor să fie diminuate, concedierile să fie liberalizate, iar drepturile lor să fie batjocorite!**
- **Pensionarii nu vor și nici nu pot accepta reducerea pensiilor lor, nu vor să accepte – după zeci de ani de muncă – să-și petreacă restul vieții lor cerșind!**
- **Profesorii nu vor și nici nu pot accepta ca zeci de mii dintre ei să rămână fără loc de muncă, ca Școala obținută o dată cu 25 Aprilie să fie distrusă!**
- **Tinerii nu vor și nici nu pot să accepte ca singurul lor viitor să fie emigrarea sau mizeria!**

Singura soluție pozitivă: Retragera planului de distrugere impus de "Troică"!

Frați din toate țările Europei, fiți siguri că:

Poporul portughez se va răscula, el nu va accepta asta! Mai devreme sau mai târziu, poporul portughez o va lua din nou pe drumul din Aprilie 1974! Atunci când, după ce-a înfrânt o dictatură care dura de 48 de ani, băncile, uzinele și pământurile au fost ocupate când s-a reușit impunerea unei Adunări constituante, Comisiile alese de muncitori și de gestiune s-au constituit peste tot în țară, iar Portugalia a început să-și construiască viitorul!

Dacă dictatura lui Salazar – Caetano a fost înfrântă, dictatura FMI și a Uniunii Europene va fi de asemenea înfrântă!

Instituțiile marelui capital și ale agenților săi din Portugalia ne spun că alegerile din 5 iunie nu pot servi decât la numirea unui guvern care va aplica Memorandumul semnat cu ”Troică”.

Poporul portughez nu vrea și nici nu poate accepta ca instituțiile sale să se transforme în curele de transmisie ale deciziilor luate de către puteri străine Portugaliei, istoriei sale, culturii sale, existenței sale ca națiune!

Nici un partid, nici o organizație, nu poate avea pretenția de a vorbi în numele muncitorilor, în numele națiunii portugheze și să permită aplicarea Memorandumului ”Troicii”.

Noi, subsemnații – muncitori, militanți, tineri, pensionari, sindicaliști – facem parte activă, chiar din campania electorală, dintre toți aceia care organizează rezistența, pornind de la sindicatele și asociațiile noastre, până la adunările muncitorești pentru a respinge Memorandumul și ca să fie luate măsurile de care poporul muncitor și națiunea portugheză au nevoie, și mai ales:

- Renașionalizarea băncilor, fără indemnizare și nici răscumpărare, sub controlul muncitorilor!
- Naționalizarea tuturor sectoarelor strategice ale economiei!
- Restabilirea tuturor serviciilor publice de sănătate, de învățământ, de transport...!
- Anularea tuturor legilor antisociale!
- Recucerirea suveranității Adunării Republicii!

Nimeni să nu vină la noi să ne spună că nu ne putem salva, că vom fi izolați în țara noastră.

Noi știm asta mai bine decât oricine. De aceea, noi adresăm acest apel tuturor muncitorilor din Europa.

Muncitorii spanioli știu că – după Grecia, Irlanda și Portugalia – ei sunt următorii pe listă. Muncitorii francezi și germani știu că exigențele băncilor lor naționale, exigențele capitalului financiar le amenință, de asemenea, în mod direct.

Dacă poporul portughez se răscoală din nou, el va avea de partea sa pe muncitorii și popoarele din Europa pentru a înfrânge dictatura capitalului financiar și a reprezentanților săi – instituțiile Uniunii Europene și FMI – pentru a deschide calea Uniunii libere a națiunilor suverane din Europa, emancipați de exploatare și de opresiune.

Tovarăși din toată Europa,

Noi avem nevoie de voi, așa cum și voi aveți nevoie de noi!

Noi vă cerem să citiți scrisoarea noastră și să o faceți cunoscută altor muncitori și organizațiilor noastre.

Noi propunem organizarea împreună a unei **Conferințe muncitorești europene de urgență, la Lisabona, pe 18 și 19 iunie a.c., pentru a putea discuta și hotărî asupra acțiunilor comune.**

Cerem Comitetului de legătură european al Acordului Internațional al muncitorilor și popoarelor să difuzeze această scrisoare deschisă.

**Apel către muncitorii, tinerii și poporul portughez
Retragerea Memorandumului distructiv al "Troicii"**

Nimeni nu este autorizat să vorbească în numele poporului portughez – cum o fac Socrate, Passos, Coelho sau Paulo Portas – pentru a accepta acest plan de distrugere al Portugaliei, elaborat de "Troică" și impus de capitalul financiar și de bănci, cu obiectivul de a fi aplicat de către guvernul care va rezulta din alegerile de la 5 iunie. Nimeni nu este autorizat să vorbească în numele muncitorilor, așa cum fac partidele, care condamnă planul "Troicii", dar care nu propun altă soluție decât o "renegociere".

CGTP condamnă planul "Troicii" și cheamă la manifestare împotriva lui. Această luare de poziție poate fi un punct de sprijin pentru mobilizarea care se va face în respingerea acestui plan. Însă, muncitorii așteaptă o poziție clară: RETRAGEREA PLANULUI "TROICII"!

Poporul portughez, muncitorii portughezi, nu vor și nici nu pot accepta aceste planuri distructive care vor elimina Portugalia ca națiune suverană!

Muncitorii nu vor și nici nu pot să accepte ca salariile lor să fie diminuate, concedierile să fie liberalizate, iar drepturile lor să fie batjocorite!

Pensionarii nu vor și nici nu pot accepta reducerea pensiilor lor, nu vor să accepte – după zeci de ani de muncă – să-și petreacă restul vieții lor cerșind!

Profesorii nu vor și nici nu pot accepta ca zeci de mii dintre ei să rămână fără loc de muncă, ca Școala obținută o dată cu 25 Aprilie să fie distrusă!

Tinerii nu vor și nici nu pot să accepte ca singurul lor viitor să fie emigrarea sau mizeria!

Muncitorii din bănci, nu vor și nici nu pot accepta ca șefii băncilor lor să inunde mass media cu minciuni despre traficul de conturi pentru a ține ascunsă deturnarea în profitul lor a bogăției create prin munca poporului.

Muncitori, tineri, pensionari,

Există astăzi altă soluție realistă, în afara cererii de retragere a planului "Troicii"?

Există astăzi un alt mijloc de a obține această retragere, dacă nu se lansează un apel către toate sectoarele muncitorești pentru ca ele să se reunească în adunări generale pentru a hotărî respingerea tuturor măsurilor antimuncitorești și antipopulare, care decurg din acest plan?

Există astăzi un alt mijloc pentru a obține unitatea cu organizațiile noastre sindicale – în toate întreprinderile, orașele, locurile de muncă și de studii – care să nu fie pe baza angajamentului solemn de opunere, prin toate mijloacele democratice (inclusiv greva), la toate concedierile, la scăderea salariilor, la reducerea pensiilor, la închiderea școlilor și spitalelor?

Există astăzi un alt mijloc de a obține acest angajament solemn al conducătorilor naționale ale organizațiilor noastre, în afara solicitării împreună de a retrage pur și simplu acest plan – primul pas pentru recucerirea suveranității noastre naționale împotriva dictatelor "Troicii"?

Iată calea pentru a reînnoa legătura cu Revoluția din Aprilie 1974!

Apel la inițiativa candidaților de pe listele POUS

Subscriu la acest Apel

Nume	Sector profesional	Adresa	Susținere financiară

Libertate pentru Valentin Urusov! Libertate pentru sindicalismul independent!

Asociația pentru Emanciparea Muncitorilor a fost printre primele organizații care au demarat campania internațională pentru eliberarea liderului de sindicat Valentin Urusov care a fost arestat și condamnat la închisoare pentru înființarea unui sindicat independent la mina de diamante aparținând companiei Arlosa din regiunea Iacuția, Federația Rusă. Arestare sa a avut ca pretext o înscenare mârșavă la sfârșitul anului 2008.

Grație campaniei internaționale în apărarea lui, acesta a fost eliberat în mai 2009. La puțin timp după eliberarea lui Valentin Urusov, principalul inițiator al procesului contra liderului de sindicat, locotenent-colonelul FSB Rudov a fost acuzat de corupție și abuz de putere.

Odată eliberat, Valentin Urusov a continuat lupta pentru organizarea acestui sindicat independent în ciuda tuturor piedicilor puse de către conducerea companiei Arlosa, care nu a renunțat la ideea de a-l îndepărta pe acesta. Așa se face că un tribunal local din orașul Udanovie din Iacuția, controlat în totalitate de către proprietarii Arlosa, l-a condamnat din nou, în iunie 2009, pe Valentin Urusov la 6 ani de temniță grea.

La 1 Mai 2010, în cadrul întâlniri care a avut loc cu ocazia Zilei Internaționale a Solidarității celor care muncesc, AEM a demarat campania de strângere de semnături pe baza apelului lansat de Acordul Internațional al Muncitorilor și Popoarelor prin care se cerea eliberarea imediată a liderului de sindicat Valentin Urusov.

Viața lui Valentin Urusov este pusă în mare pericol deoarece acesta suferă de boli grave ale plămânilor și rinichilor.

Campania pentru eliberarea liderului de sindicat a depăși granițele Federației Ruse devenind o campanie internațională. Așa se face că la sfârșitul anului 2010 apelul semnat de sindicalști și militanți pentru drepturile muncitorești a fost depus la Comitetul libertăților sindicale din cadrul Organizației Internaționale a Muncii de la Geneva.

Astăzi Valentin Urusov este un simbol al luptei pentru drepturi muncitorești. De eliberarea s-a depinde recunoașterea dreptului muncitorilor de a se constitui în organizații muncitorești și sindicate independente de interesele patronatului, statului sau bisericii.

Pe calea luptei pentru acest deziderat se înscrie și mitingul organizat de tovarășii de la Rezistența Populară în fața ambasadei Federației Ruse de la Chișinău pe data de 1 Mai 2011. În cadrul acestui miting, militanții moldoveni și-au exprimat solidaritatea și sprijinul pentru liderul de sindicat întemnițat și au cerut eliberarea urgentă a deținutului politic Valentin Urusov precum și respectarea dreptului muncitorilor la organizare

independentă.

Tot în cadrul campaniei internaționale, pe lângă pichetări ale ambasadelor Federației Ruse din mai multe state, a fost lansat un apel pentru susținerea materială a familiei celui arestat

precum și trimiterea unor scrisori de susținere către Valentin Urusov din partea unor militanți ai mișcării muncitorești internaționale.

De asemenea, pe siturile de socializare a fost lansată o fotografie a lui Valentin Urusov cu lozinca **LIBERTATE PENTRU URUSOV!**

Asociația pentru Emanciparea Muncitorilor s-a raliat încă de la început acestei campanii de eliberare a lui Valentin Urusov, ba chiar putem spune că am fost printre inițiatorii ei, ținând cont și de experiența noastră din campania pentru eliberarea liderilor de sindicat mineri din România, campanie încheiată cu un relativ succes, ținând cont că unul dintre acei lideri, Ionel Ciontu, a murit în închisorile capitaliste. Dar aceasta nu a fost decât o bătălie în războiul pentru emanciparea muncitorilor, război căruia cei care s-au ridicat pentru apărarea drepturilor muncitorești, dacă nu au plătit cu viața, așa cum au fost eroii martiri ai clasei muncitoare românești Virgil Zbăganu, Ionel Ciontu și Virgil Săhleanu, au fost condamnați la ani grei de temniță.

Asociația pentru Emanciparea Muncitorilor își exprimă încă odată solidaritatea cu liderul de sindicat Valentin Urusov cerând eliberarea de urgență a acestuia și continuă lupta pentru organizarea independentă a clasei muncitoare!

FREE Valentin Urusov

http://www.facebook.com/mobileprotection#!/home.php?sk=group_172737769104&ap=1

Grevă la ArcelorMittal

Metalurgiștii din România sunt nemulțumiți de salarii și condițiile grele de muncă.

Metalurgiștii de la ArcelorMittal se pregătesc de grevă. Sindicatul Național "Solidaritatea" al Metalurgiștilor din România (SNSMR) a transmis vineri conducerii combinatului Ar-

Foto: Dan Marinescu / Jurnalul Național

celorMittal Hunedoara o adresă prin care reiterează revendicările legate de negocierea Contractului Colectiv de Muncă pentru perioada 2011-2012. Revendicările nu vizează doar majorări salariale ci și o serie de alte drepturi, legate de condițiile grele de muncă, de acordarea de sporuri pentru orele suplimentare lucrate, pentru concedii și zile de sărbătoare etc.

Vicepreședintele SNSMR, Marin Mititelu, de la ArcelorMittal Hunedoara, a declarat pentru Jurnalul Național: "Dacă până

marți 24 mai ac., ora 13:00, nu vom cădea la înțelegere cu conducerea societății asupra celor zece revendicări pe care le-am înaintat în scris, vom declanșa o grevă de avertisment, în aceeași zi, între orele 13:00-15:00. Dacă, nici pe parcursul săptămânii viitoare, revendicările noastre nu vor fi acceptate, atunci, în ziua de luni, 30 mai ac., ora 7:00, vom demara greva generală, pe perioadă nelimitată". "Concernul ArcelorMittal a declanșat bătălia finală cu propriii angajați din România, în urma căreia nu se știe ce va mai rămâne din metalurgia națională, numai la Galați urmând a fi concediați încă trei mii de salariați și acesta e doar începutul" – se arată într-un document al sindicatelor din metalurgie. ArcelorMittal a decis să transforme în fier vechi Furnalele nr 1 și 2, Oțelăriile Linz Donowitz nr 2 și 3, Turnătoria Continuă nr 3, Laminorul de Semifabricate, Laminorul Slebing și cel de Tablă Groasă nr 1, precum și Uzina Cocso-Chimică. "Măsura este una potrivită pentru a scăpa de grija raportărilor către AVAS și Guvern, în care Furnalele 1 și 2 sunt prezentate ca fiind în stare de conservare, deși pentru repunerea lor în funcțiune ar fi necesare reparații de ordinul zecilor de milioane de euro" – se arată în documentul amintit.

Potrivit aceluiași document, "bunele intenții" ale patronatului de la ArcelorMittal sunt vizibile și la combinatul de la Hunedoara unde, cu toate că anul trecut a fost declarată demararea a două investiții importante, situația din teren este cu totul alta. Astfel, cu toate că în decembrie 2011 s-a hotărât obținerea necesarului de oxigen tehnic prin efectuarea unei noi investiții, în ianuarie 2011 s-a renunțat la acest plan. O soartă similară se pare că va avea și o altă investiție demarată, și anume, laminorul de profiluri economice. Sindicaliștii atrag atenția că renunțarea la acest laminor va afecta și producătorul de țevi din Roman, aparținând tot ArcelorMittal, care este principalul beneficiar al producției realizate la Hunedoara. În plus, tot la Roman, modernizarea laminorului de 16 țoli, o investiție de 63 de milioane de lei, anunțată de patronat, nici măcar nu a fost demarată, parte din utilajele achiziționate în acest scop fiind pe cale de a fi vândute. Nici la combinatul de țevi de la Iași (fostul Tepro - n. red.) situația nu este mai bună. Potrivit unor surse apropiate sindicatelor din metalurgie, la Iași activitatea ArcelorMittal ar urma să se concentreze doar pe producția țevilor "ordinare", producția celor "speciale" urmând să se transfere la combinatele ArcelorMittal din Cehia și Polonia. Marin Mititelu declară că o parte din instalațiile și utilajele de la combinatul din Hunedoara tăiate și predate la fier vechi erau cuprinse în Anexa nr 4 a contractului de privatizare, care prevedea că aceste obiective nu puteau fi desființate, în cel mai rău caz ele puteau fi trecute în conservare, pentru că făceau parte din Strategia de siguranță națională. "Din cele cinci laminoare desființate la Hunedoara, trei sunt cuprinse pe Anexa nr 4 a contractului de privatizare, care cuprinde utilajele și instalațiile care nu trebuiau demolate ci trecute în conservare" – spune Marin Mititelu. ArcelorMittal controlează în România combinatele de la Hunedoara și Galați, producătorii de țevi din Roman și Iași, operatorul portuar Romportmet Galați.

ALEXANDRU BOARIU

Articol preluat din *Jurnalul Național*, 23 mai 2011

La ordinea zilei, Codul Muncii

(urmare din pag. 1)

Așa cum se întâmplă la noi, unii se grăbesc în comentarii imbecile și aș vrea să-l amintesc pe cel care, în deschiderea cărții, la pagina nr. 5, scrie: „*Abia acum înțelegem cât de mult rău a făcut economiei românești vechiul Cod al Muncii...*”. Este de discutat, stimabile, și vom reveni, nu de alta, dar vedem, simțim și nu știu cât o să mai suportăm. Fostul Cod al Muncii, elaborat înainte de 1989, a fost o cucerire a clasei muncitoare din România, într-un sistem bazat pe proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție, ceea ce a permis clasei muncitoare să își clădească propriul destin.

Să un uităm că legislația muncii, de după 1989, s-a făcut după chipul și asemănarea emanațiilor și aleșilor, ce au implementat economia de piață (pardon de piață) după cum a iluminat mai tare licuriciul, de noapte sau de zi¹. Cert este că avem un Cod al Muncii, intrat în vigoare de la 1 Mai, 2011. Această zi are o semnificație tocmai pentru cei ce muncesc, pentru că unele drepturi obținute de clasa muncitoare au fost plătite cu sînge. Astăzi, drepturile atîrnă în favoarea burghezilor, iar obligațiile sînt pentru muncitori.

Noi, ca organizație ce promovează o politică autentic muncitorească, trebuie să precizăm următorul aspect: deși legislația muncii din România este comună pentru toate categoriile de salariați, în realitate avem două categorii distincte, ca și cum România este împărțită în două, iar fiecare categorie crede că cealaltă este mai favorizată-avantajată :

1. În instituțiile specializate, publice etc., ce aparțin statului, sunt respectate drepturile salariaților cum sunt: salariul trecut în Contractul Individual de Muncă (CIM) este real și în net, există spor de vechime, alte sporuri și alte stimulente etc.

2. În mediul privat avem: salariul brut, (conform pregătirii dacă vrea patronul) , unde se aplică, pornindu-se de la salariul minim pe economie, acei indici, de calcul (**ce pot fi diminuați** oricînd vrea angajatorul, cum s-a întîmplat anul acesta), fără spor de vechime sau alte sporuri și stimulente așa cum este menționat la pct. 1. S-ar putea să mai fie și unele excepții în sensul asta, dar, cum se spune, cu o floare nu se face primăvară.

Dacă este să facem o prezentare a celor ce s-au perindat prin „fața camerelor de luat vederi” veți constata că toți, dar absolut toți, fie că sunt la putere sau în opoziție, în patronate și sindicate, nu vorbesc nimic despre ce am scris mai sus la pct. 2. Nu se spune cît primește net în mîină angajatul față de cît se prevede în CIM. Și apropo, venim cu întrebarea: din totalul angajaților, cîți din mediul privat sînt plătiți cu salariul minim pe economie, conform pregătirii, cum este trecut în CIM? Nu de alta, dar este incredibil ca cineva, la inflația de astăzi, să muncească pentru 600 lei ca muncitor necalificat sau 770 lei, brut, cît are un muncitor calificat, acest salariu nesatisfăcînd nevoile minime ale unui salariat, corect și cinstit. Punem această întrebare pentru că majoritatea celor de astăzi cunosc ce era înainte de

¹ Nici patronatele, nici sindicatele, nici măcar FMI nu au cerut modificarea Codului muncii ca un lucru care trebuie tratat în procedură de urgență. Sunt interese pur politice ale PDL cu anumite companii multinaționale, schimbarea fiind cerută de Camera de Comerț Româno-Americană.

1989 în ceea ce privește promovarea și retribuirea și vedem ce se întâmplă astăzi, după 21 de ani. Comparând planurile, din cei șase milioane de pensionari de astăzi, majoritatea, sînt beneficiarii condițiilor create și oferite de sistemul socialist de atunci, atît în ceea ce privește drepturile directe legate de muncă (angajare, retribuire, promovare, timp de muncă, vechime în muncă, repaus săptămînal și anual, indemnizații de boală și maternitate) și de pensionare, precum și alte drepturi conexe (echipamente de protecție și de igienă, locuințe pentru angajați, bilete de odihnă și tratament, alocații pentru copii, și exemplele pot continua).

Astăzi se vorbește tot mai des de munca la negru sau în condiții precare, această exploatare în viu din timpurile moderne². Aceasta este o realitate ce era de neînchipuit în sistemul socialist, iar sindicatele promovau și apărau interesele oamenilor muncii, așa cum era trecut în Codul Muncii de atunci :

LEGE nr.10 DIN 25/11/72 CODUL MUNCII

ART. 2

„Tuturor cetățenilor Republicii Socialiste România, fără nici o îngrădire sau deosebire de sex, naționalitate, rasă sau religie, le este garantat dreptul la muncă, avînd posibilitatea de a desfășura o activitate în domeniul economic, tehnico-științific, social sau cultural, potrivit aptitudinilor, pregătirii profesionale și aspirațiilor fiecăruia, în funcție de nevoile întregii societăți.”

Din păcate , ceea ce citiți, este o prevedere nu a prezentului ci, a fostului Cod al Muncii, elaborat în sistemul socialist, care avea preocupări majore pentru pregătirea, calificarea, perfecționarea profesională, dar și garantarea locului de muncă a celor ce erau angajați în România.

În dese intervenții ale celor de la putere, se motivează că această „îmbunătățire” a Codului Muncii va crea locuri de muncă³; nimic mai fals, nu codul muncii creează locuri de muncă, spunem asta din experiența pe care o avem din perioada sistemului socialist, cînd știm foarte bine că erau peste nouă milioane de oameni ai muncii, ce lucrau în România. Aceste locuri de muncă s-au putut crea datorită proprietății comune asupra mijloacelor de producție, într-un sistem în care puterea politică o avea clasa muncitoare. Din păcate, guvernele burgheze de după 1989 nu au avut astfel de preocupări, nu au promovat politici economice sociale pentru cei mulți și nici în perspectivă nu se întrevide ceva promițător, fapt ce a făcut că foarte mulți romani să plece să lucreze în alte țări, în condiții nu tocmai corecte, și sunt destule exemple în acest sens.

Ion P.

² Referitor la munca la negru, Boc a afirmat că „persoanele care lucrează ilegal nu contribuie la bugetele de sănătate, șomaj și pensii și apoi vor veni «cu mâna întinsă» pentru a primi ajutoare sociale de la stat, în condițiile în care România are 11 milioane de asistați social.”

³ "Modificăm Codul Muncii pentru ca românii să-și găsească mai ușor un loc de muncă, mai bine plătit."

"Codul Muncii ar putea flexibiliza piața muncii, care este una post-comunistă."

Cine suntem noi?

Asociația pentru Emanciparea Muncitorilor este o organizație largă, nepartizantă, urmărind să strângă laolaltă pe toți cei ce se pronunță pentru apărarea drepturilor salariaților, indiferent de culoarea lor politică.

- Asociația pentru Emanciparea Muncitorilor se pronunță pentru organizarea independentă a salariaților, atât la nivel național cât și internațional, împotriva planurilor reprezentanților capitalului mondial de a instaura o “nouă ordine” bazată pe exploatare, pe sărăcie și război.
- Asociația pentru Emanciparea Muncitorilor se pronunță pentru asistență medicală gratuită, pentru gratuitatea învățământului de toate gradele, pentru o adevărată protecție socială, împotriva șomajului.
- Asociația pentru Emanciparea Muncitorilor se pronunță pentru apărarea proprietății sociale împotriva tuturor formelor de privatizare, împotriva tuturor formelor de fărâmițare și înstrăinare a averii publice.
- Asociația pentru Emanciparea Muncitorilor se pronunță pentru garantarea și apărarea drepturilor tuturor minorităților, pentru dreptul tuturor popoarelor la autodeterminare.
- Asociația pentru Emanciparea Muncitorilor se pronunță pentru independența totală a organizațiilor sindicale față de orice partide, față de stat, patronat sau biserică.
- AEM s-a înființat în aprilie 1993, dintr-un grup de militanți reuniți în jurul publicației Tribuna Socială (primul număr al acesteia a apărut în decembrie 1990).
- AEM a inițiat și/sau a participat la mai multe activități ale mișcării muncitorești din România, sau, la invitația altor organizații apropiate ca orientare, din străinătate.
- Acțiunile desfășurate au fost de natura conferințelor, dezbaterilor, marșurilor, mitingurilor, simpoziunilor, abordându-se teme precum: apărarea drepturilor muncitorilor (dreptul la muncă, la un salariu și trai decent, la organizare sindicală independentă), apărarea drepturilor general umane precum sănătatea și învățământul, lupta împotriva războiului (a organizat un marș la Craiova împotriva declanșării războiului din Irak la 1 martie 2003), lupta împotriva represiunii (a organizat două conferințe naționale cu participare internațională la Craiova în 1999), solidaritatea muncitorească națională și internațională, lupta împotriva dereglementărilor sociale, lupta împotriva exploatării muncii, lupta împotriva exploatării copiilor și a femeii, apărarea laicității statului, apărarea sectorului public, aniversări și comemorări etc.
- Asociația pentru Emanciparea Muncitorilor susține necesitatea existenței unui partid, care să reprezinte în mod real clasa muncitoare.
- Asociația pentru Emanciparea Muncitorilor are ca publicație Tribuna Socială care apare, în general, o dată la două luni, atât în variantă tipărită, cât și pe internet. Adresele de internet sunt: www.tribunasociala.org și <http://aemcraiova.wordpress.com>
- AEM este aderentă la Acordul Internațional al Muncitorilor și Popoarelor, care s-a constituit în ianuarie 1991, la Barcelona, cu ocazia unei prime Conferințe Mondiale Deschise, reunind delegați de pe toate continentele.
- Acordul Internațional al Muncitorilor și Popoarelor este confluența grupurilor, partidelor, organizațiilor și militanților muncitori de origini diverse, cu toții atașați apărării clasei muncitoare, revendicărilor sale și independenței totale de clasă.
- Acordul Internațional al Muncitorilor se opune planurilor de ajustare structurală impuse de Fondul Monetar Internațional și de Banca Mondială, veritabile instrumente de jefuire a popoarelor, impunând peste tot dereglementarea socială, lichidarea sectoarelor publice, privatizarea și repunerea în cauză a drepturilor sociale deja câștigate.
- Acordul Internațional al Muncitorilor și Popoarelor luptă pentru independența politică a mișcării muncitorești, împotriva integrării instituționale a acesteia de către stat ca și de către administrațiile întreprinderilor. El luptă pentru apărarea Codurilor muncii și a contractelor colective, opunându-se politicilor de dereglementare și de flexibilitate puse în practică în numele mondializării și economiei globale deschise.
- Acordul Internațional al Muncitorilor și Popoarelor nu vrea să se substituie diferitelor organizații internaționale ale muncitorilor și nici să intre în concurență cu ele.
- Acordul Internațional al Muncitorilor și Popoarelor, la locul care îi aparține, se vrea numai punctul de întâlnire al tuturor militanților muncitori care acționează în lume pentru apărarea intereselor particulare ale muncitorilor, pentru apărarea libertăților democratice, în vederea confruntării punctelor lor de vedere asupra numeroaselor probleme cu care clasa muncitoare se vede confruntată.